

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

4 SPIRIT
PAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 15, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Sovjetlija zgradila največjo elektrarno

Na sibirski reki Jenisej je Sovjetska zveza dokončala gradnjo vodne elektrarne pri Krasnojarsku, trikrat večje od one na Grand Coulee Dam v ZDA.

MOSKVA, ZSSR. — Tu je bilo objavljeno, da je nameščena zadnja turbina v novi vodni elektrarni pri Krasnojarsku na Jeniseju. To je največja vodna elektrarna na vsem svetu, saj daje trikrat toliko elektrike kot znani Grand Coulee Dam v ZDA.

Elektrarno so začeli graditi sredi petdesetih let (1955). Zgradili so jo ob globoki debri reke Jenisej, kjer je bila preje divjina, stoji zdaj celo novo mesto Divnogorsk. Elektrarna ima 12 generatorjev, katerih vsak naj bi dajal pol milijona kilovatov električne sile. Ti generatorji so bili zgrajeni v Leningradu in prvi je bil nameščen v novem jezcu leta 1967. Zadnja dva so namestili letos.

Nova vodna elektrarna daje 5 milijonov kilovatov nekako pol milijona več kot elektrarna pri Bratsku na Angari, pritoku Jeniseja, ki je bila doslej največja na vsem svetu.

Sibirija ima ogromne reke, katerih vodna sila pa je sorazmerno še malo uporabljena. Najbolj je še napredovala izraba te sile na Jeniseju in Angari, na njih gradijo še dve vodni elektrarni, ki sta Krasnojarsk in Bratsk. Silne količine elektrike bodo uporabili za proizvodnjo aluminija in drugo industrijo v tem delu Sovjetske Azije, delno pa jo mislijo po daljnovodu prevesti proti zahodu, menda postopno v samo Evropsko Rusijo, kjer so glavna industrijska središča v elektrike primanjkuje.

Kanada prodaja 3 četrtine orožja ZDA

STOCKHOLM, Šved. — Neka tukajšnja študija razkriva, da prodaja Kanada nekako tri četrtine v kanadskih tovarnah izdelanega orožja ZDA. Tako naj bi ga bila lani izdelala za nekako 400 milijonov dolarjev, pa ga za 300 milijonov prodala ZDA.

Večino orožja izdelajo kanadska podjetja v dogovoru z ameriškimi in skoraj po naročilu. Prejšnja leta je Kanada dober del tako izdelanega orožja prodala tudi raznim zavezniskim državam in neopredeljenim državam v Afriki.

Velika Britanija in Skupni trg se zedinila o ribolovu

BRUXELLES, Belg. — V nedeljo je bil dosežen med Veliko Britanijo in Skupnim trgovim dogovor o ribolovu, ki daje britanskim ribičem 10 let časa za prilagajanje ribolovu v Skupnem trgu.

S tem je rešena zadnja večja ovira vstopu Velike Britanije v Skupni trg.

RAIN
Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in deževno. Najvišja temperatura nad 60.

Novi grobovi

Michael R. Bukovac
V ponedeljek je nenadno umrl v svojem avtomobilu na E. 319 St. Michael R. Bukovac s 441 E. 319 St., Willowick, O. Avto je tresel v neko hišo, njegov voznik pa je bil pri dovozu v Lake County Memorial bolnišnico mrtev. Pokojnik je bil rojen v Gates, Pa., in je dočkal 43 let. Zapustil je mater Katherine, roj. Golik, Bukovac, ženo Norman, roj. Castle, otroke Douglasa, Joyce, Davida, Michaela in Thomasa. Bil je brat pok. Božidarja, Carla, Dorothy DeNova in Ann Jakowski. Pokojnik je bil član SNPJ št. 85 in Vojnih veteranov Eastlake. Stiri leta je vodil Surfside Lounge na 36141 Lake Shore Blvd. v East Lake. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. ob 8.45, v cerkev sv. Marije Magdalne na Vine St. ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Ameriška sedma flota v Bengalskem zalivu

WASHINGTON, D.C. — V obrambnem tajništvu potrjujejo vesti, da je del Sedme flote z letalonosilko Enterprise odplul iz Tonkinškega zaliva skozi Malaška vrata proti Bengalskemu zalivu, da bo "sprejel tuje državljane iz Vzhodnega Pakistana". Ker prihajajo istočasno iz vladnih virov trditve, da je Sovjetska zveza okrepila svoje vojno brodogradnjo v Indijskem oceanu, je očitno, da odhod dela Sedme flote ZDA tja nima samo ozadja, kot ga uradno navajajo.

Poučeni viri trdijo, da je Sovjetska zveza poslala nedavno iz pomorskega oporišča Vladivostok z vodljivimi raketami oborožen rušilec na jug, ki naj bi se pridružil kakim 12 do 15 sovjetskim ladjam v Indijskem oceanu.

Združene države imajo običajno v Indijskem oceanu le dva rušilca in malo matično ladjo za pomorska letala v Perzijskem zalivu. Prihod mogočne letalonosilke Enterprise v močnem spremstvu rušilcev je vznemiril tako Indijo kot Sovjetsko zvezo. Ta je prihod ameriške pomorske eskadre označila za "grožnjo Indiji", Indija pa je izjavila, da se ne bo dala od nikogar strašiti.

Priporočajte A.D. tem, ki jo še nimajo!

Princ N. Sihanuk ne upa v Kambodžo

Predsednik Kambodže, ki ga je tam v marcu prevrat odstavil, trdi, da ima njegova "narodno-osvobodilna vojska" v oblasti štiri petine Kambodže, pa se mu le ne zdi varno, da bi šel sam tja.

HONG KONG. — Bivši predsednik Kambodže princ Norodom Sihanuk trdi, da nadzira njegove sile "štiri petine" vse Kambodže, pa se vendar ne upa iti tja, ker se mu zdi, kot trdijo tu in v Parizu, kjer ima prince svoje prijatelje, da tam zanj ni dovolj varno. Boji se, da bi ga ubil ali pa da bi padel v roke vladnim silam.

"Narodna osvobodilna vojska" Kambodže je sestavljena pretežno iz Severnih Vietnamcev in dejansko obvladuje dober del Kambodže, pretežno severovzhod, koder vodijo proti jugu Hočiminhova pota tako v samo Kambodžo in od tam v Južni Vietnam. Domačinov, ki bi se prostovoljno vključili v "narodno-osvobodilno vojsko", ni veliko, več pa je takih, ki so jih vanjo prisilno mobilizirali.

Princ Sihanuk se je, kot trdijo tu, življenja v Peipingu že naveličal in bi šel prav rad v njemu priljubljeni Pariz, pa se ne čuti varnega, noče pa iz Peipinga tudi zato, ker mu je za to doslej še vedno skoraj edina in

Za nad en bilijon nepotrebnih oporišč

WASHINGTON, D.C. — Obrambno tajništvo bi lahko prihranilo najmanj en bilijon dolarjev letno, če bi zaprlo vojaška oporišča, ki jih ne potrebuje, je dejal časnikiarjem D. Packard, namestnik obrambnega tajnika, ki je te dni odstopil "iz osebnih razlogov". Oporišča, posebno na zahodu in jugu dežele, ni mogoče zapreti zaradi političnih razlogov in političnih posredovanj ter pritiskov.

David Packard je bil v zvezni vladi 35 mesecev. Vanjo ga je povabil predsednik Nixon kot uspešnega industrijalca in gospodarstvenika, katerega premoženje cenijo na več sto milijonov dolarjev. Sam je dejal, da zapušča vlado iz izključno osebnih razlogov, njegova okolica pa je razkrila, da se v Washingtonu in njegovi družbi ni nikdar posebno dobro počutil ter se hoče zato vrniti v Kalifornijo, kjer bo zopet prevzel načelstvo svojega podjetja Hewlett-Packard Co. v Palo Alto.

Kupujte v trgovinah, ki s svojimi oglasi podpirajo vaš list AMERIŠKO DOMOVINO! Ne pozabimo: SVOJI K SVOJIM!

glavna podpora, v kolikor ne upoštevamo Hanoia. Sihanuk je napovedal, da bo v februarju, ko pride v Peiping Nixon, on v Hanoiu, ker se je za to tja že preje domenil.

V pet., 17. dec. 1971, bo izšla božična številka Ameriške Domovine. Naši raznašalci vam bodo dali list v roke ter vam večili srečen božič, če boste doma. Ako boste imeli kaj zanje, jim lahko ob tej priliki izročite.

Nixonov boj proti draginji in inflaciji še zmeraj na razpotjih

WASHINGTON, D.C. — Kdor bi hotel slediti Nixonovi taktiki v bojih proti inflaciji in draginji v vseh podrobnostih, bi se mu kaj kmalu zavrtelo v glavi. Nixon namreč stalno spreminja svoje načrte, ne morda v osnovnih smereh, ampak v podrobnostih, ki pogosto niso ravno razumljive. Ogledimo si na primer le par slučajev.

Nixon je rekel, da se povprečna višina mezd in plač ne sme dvigati preko 5,5% na leto. Pa je premoškarski uniji dovolil povišanja, ki so skoraj trikrat večja. Utemeljeval je ta korak s tem, da so bili premoškarski delavci do sedaj preslabo plačani v primeri z mezdami v sorodnih industrijskih panogah. Še bolj naklonjena je bila Nixonova taktika zahvalam železničarjev, ki so dobili za 42 mesecev kar postopno več kot 1% na mesec zvišane prejemke. Administracija ne taji, da bo še par gospo-

darskih panog odrezalo tako dobro.

Delavske unije so torej lahko zadovoljne, toda vprašanje je, kakšne posledice bo to rodilo. Najprvo niso in ne bodo zadovoljne vse tiste unije, ki so do sedaj dobile manjša povišanja ali pa marajo računati, da ne bodo dobile tako visokih kot gornje unije. Licitiranje za višje mezde se bo torej nadaljevalo. Dosedaj se je licitiranje vršilo pri mezdah pogojanjih med podjetji in unijami, sedaj se pa vrši med plačnim odborom in unijami. Efekt pogajanj je podoben prejšnjemu. Upravičenc je torej vprašanje, kdaj bo Nixonov režim postavil gorjajo mejo takemu razvoju pogajanj. Dokler gornje meje ne bo, bomo morali še zmeraj računati z naraščanjem mezd in seveda tudi cen.

Plačni odbor trdi, da bo gornja meja postavljena, kakor hitro bodo izravnane nekatere

re prevelike razlike v delavskih plačah na posameznih gospodarskih poljih. To je stara teorija, ki ima pa le to hibo, da se do sedaj ni posrečilo najti podlago za izravnanje mezd med posameznimi gospodarskimi področji.

Nixonova komisija za cene hodi zopet svoja pota. Včasih se drži gornje meje za cene, večkrat pa gre pod njo. Če se ozira pri tem na nove mezde, bi njeno taktiko še razumeli. Dogaja se pa redno, da so nove "uradne" mezde višje od novih "uradnih" cen. To se pravi, da podjetja ne morejo preveliti vseh bremen, ki nastajajo iz novih mezd, na nove cene. To pomeni, da bodo podjetniki mogli manj zaslužiti, kot so do sedaj. Do določene meje je to razumljivo in tudi upravičeno. Če je meja prekoračena, pa podjetje zgubi vsak interes, da se trudi za cenejšo proizvodnjo. Saj je določanje dobička velikokrat

NIXON SPREJEL ZNIŽANJE VREDNOSTI DOLARJA ZDA

Predsednik ZDA R. M. Nixon je v razgovorih s predsednikom Francoske republike G. Pompidoujem na Azorih pristal včeraj na znižanje vrednosti ameriškega dolarja, da bi s tem omogočil rešitev mednarodne denarne in trgovinske krize. Znižanje bo pospešilo ameriški izvoz in zmanjšalo uvoz ter tako ustvarilo možnost odstranitve primankljaja v ameriški plačilni bilanci.

WASHINGTON, D.C. — Po znižanje gotovo ni bilo lahka odločitev, ker je znano, da so republikanci v vsej svoji zgodovini vrednost dolarja vestno čuvali in jo rajše z deflacijo povečavali, kot z inflacijo zmanjševali. Ko je predsednik Nixon videl, da Francija noče popustiti brez ameriškega "sodelovanja", to se pravi brez znižanja vrednosti dolarja napram zlatu in s tem napram vsem valutam, se je včeraj odločil za tako pot. Vrednost dolarja bo znižana za nekako 5-8%, poleg tega bodo pa marka, jen in še nekatere druge valute povišale posebej svojo vrednost. Tako naj bi bila marka skupno dražja napram dolarju za okoli 13%, jen pa za okoli 15%. Vse ostale glavne valute v svobodnem svetu naj bi bile dražje napram dolarju za nekako 11%, izjema v tem pogledu bodo nemara francoski frank, italijanska lira, britanski funt, avstrijski šiling in še nekatere. Te bodo porastle skupno napram dolarju približno toliko, kolikor bo ta manj vreden napram zlatu.

Znižanje vrednosti dolarja doma ne bomo čutili razen pri nakupu uvoženega blaga. Čutili ga bodo v tujini, kjer bo treba za vsako stvar, pa naj bo produkt ali usluga, plačati več. To naj bi zmanjšalo število ameriških popotnikov po svetu, ki so lani potrošili v tujini nad dva bilijona dolarjev več kot tujci v ZDA. Z zmanjšanjem vrednosti dolarja upajo ZDA doseči izravnane zunanje plačilne bilance ali celo prebitke v njej, kar bo okrepilo trdnost dolarja in umirilo težave v mednarodnem denarnem prometu.

Apollo 18 na vzletišču

CAPE KENNEDY, Fla. — V ponedeljek so prepeljali raketo Saturn 5 z vesoljskim vozilom Apollo 16 na vzletišče, od koder bo predvidoma 17. marca 1972 poletelo proti Luni. V njem bodo astronauti Thomas K. Mattingly (vojna mornarica), John W. Young (vojna mornarica) in let. podpolk. Charles M. Duke poleteli na Luno in ostali na njej predvidoma 73 ur.

Apollo 16 bo predzadnji polet na Luno, sledil mu bo v decembru 1972 še Apollo 17, s čimer bo program Apollo zaključen. Temu bo sledil nato leta 1973 Skylab program vesoljskih postaj.

Arabci niso sposobni za uspešen boj z Izraelom

AMAN, Jord. — Kralj Husein je dejal, da Arabci niso pripravljeni na uspešen spopad z Izraelom, zato se on ne bo dal potegniti v vojno proti Izraelu. Zanj je vojna res le "čisto zadnji" izhod, on pa še vedno upa na mirno rešitev spora na Srednjem vzhodu.

Husein je odklonil vsako sodelovanje s palestinskimi gverilci, ki so umorili njegovega predsednika vlade Wasfi Tala, odnosi do Egipta pa zavisijo od poteka sodne razprave proti prijetim Talovim morilcem v Kairu.

Iz Clevelanda in okolice

Letna seja — Klub slov. upokoencev za Senklersko okrožje bo imel jutri, v četrtek, ob 1.30 popoldne letno sejo v SND na St. Clair Avenue v običajnih prostorih. Po seji prost prigrizek. Vse članstvo vabljen!

Glavna seja — Društvo sv. Jožefa št. 169 KS-KJ bo imelo jutri, v četrtek, ob 7.30 zvečer glavno letno sejo v Slov. domu na Holmes Avenue. Vse članstvo vabljen!

Lista 24. in 31. decembra ne bo — Zaradi praznovanja Božiča in Novega leta Ameriška Domovina 24. in 31. decembra ne bo izšla. Dopisnike in tajnike društev prosimo, da to upoštevajo pri svojih dopisih in poročilih.

Sole na boljšem — Med tem ko bo šolski odbor Clevelanda dobil iz novega državnega proračuna kakih 10 do 11 milijonov dolarjev letno več kot doslej, bo dobilo mesto le nekako en milijon več. Ker je prav mestna uprava v finančni zadregi, s to rešitvijo niso posebno zadovoljni v mestni hiši.

Nov načelnik CTS — Včeraj je bil na seji uprave CTS izvoljen za novega načelnika N. Bucur, ki ga je imenoval v CTS upravo novi župan R. Perk, mestni svet pa ga pretekli ponedeljek potrdil.

Zadnje vesti

KALKUTA, Ind. — Ko so indijska letala včeraj napadla guvernerjevo palačo v Daki v Vzhodnem Pakistanu, je pakistanska vlada z Malikom na čelu odstopila in se podala pod varstvo Mednarodnega rdečega križa. Vojaški poveljniki gen. Niaz je izjavil, da se bo boril do poslednjega. Indijske čete napadajo Dako od treh strani. Napad pehote podpira letalstvo.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Včeraj je Varnostni svet znanja razpravljal o vojni med Indijo in Pakistanom. Obravnaval je britansko-francosko resolucijo, ki predlaga rešitev bodočnosti Vzhodnega Pakistana v neposrednih razgovorih med pakistansko vlado in predstavnikoma Bangla Desh, ozioroma Avami lige. Pakistanski zastopnik je to odklonil kot vmešavanje v notranje zadeve Pakistana, med tem ko naj bi bila dolžnost Varnostnega sveta ZN končati vojno.

NEW DELHI, Ind. — Tu trdijo, da plove ameriška eskadra v Bengalski zaliv z namero, da bo pomagala reševati pakistansko vojsko, oziroma njene ostanke iz Vzhodnega Pakistana. V Washingtonu o čem takem "nič ne vedo". Indija je pozvala ZDA, naj ne pošiljajo svojih vojnih ladij v Bengalski zaliv.

WASHINGTON, D.C. — Iz Bele hiše je prišel glas, da utegne predsednik Nixon svoj obisk v Sovjetski zvezi odpovedati, če bo ZSSR še dalje preprečevala končanje vojne med Indijo in Pakistanom.

ZAGREB, SRH. — Oblasti so prijele in zaprle rektorja zagrebške univerze in dva slušatelja, vodnika študentskega štrajka koncem novembra in v prvih dneh tega meseca.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 240 Weds., Dec. 15, 1971

Hrvaško vprašanje v avstrijskih očeh

Avstrija je tista jugoslovanska sosedica, ki ima z jugoslavijo več osebnega kot blagovnega prometa. Povezanosti obeh dežel ni torej moglo napraviti nobene škode vse, kar se je zgodilo med vojno in po vojni in grozilo svoj čas, da postane stalen prepad med prebivalci ene in druge strani. Ostali so isti tudi lokovi osebnega prometa. Dočim ima Slovenija enako živahen promet z Italijo in Avstrijo, je vsa druga Jugoslavija, posebno pa Hrvaška, že po tradiciji bolj navezana na Avstrijo kot na druge sosedice. Vpliv tega dejstva se izraža na različnih način, med drugim tudi tako, da se avstrijsko časopisje, radio in televizija dosti brigajo za položaj v Jugoslaviji, še posebej za Hrvaško. Pri tem skuša večina časopisja biti nepristranska v poročanju, kolikor se to pač da doseči pri izredno zapletenih političnih razmerah med Hrvati.

To je prvo dejstvo, ki ga časopisje rado poudarja. Nakake se nanj pri iskanju odgovora, kdo in kaj je danes vodilna sila v hrvaškem političnem življenju. Na videz je odgovor preprost. Na Hrvaškem je diktatura, oblikovanje javnega mnenja je tcej v rokah režima in njegovih organov. Tudi to drži, pa ne popolnoma. Treba je temu odgovoru dodati par pripomb: hrvaška komunistična partija je po sedanjem statusu samostojno politično telo, ki se ne ozira dosti na centralne želje ZKJ, ki prihajajo iz Beograda. Večina pristašev ZKH je že na tem stališču, le manjšina se drži stare partijske discipline. Prepad med obema frakcijama je tako očitna, da se je vsak viden član partije moral odločiti za eno ali drugo. Večina je zelo agilna, se udeležuje je že na tujem. Ko je znani hrvaški popevkar Vukov imel nekaj dobro obiskanih koncertov v Nemčiji, so, recimo, večinski Hrvati porabili priliko za politično demonstracijo z očitno protijugoslovansko tendenco. Takih incidentov imajo po Jugoslaviji vsak dan več kot preveč, časopisje o njih nemoteno poroča, škoda je le, da poročilom manjka objektivnosti.

Kdo vodi večino med komunisti. Vsi kažejo s prstom na Miko Tripala. Tripalo sam ni v glavnem odboru ZKH, ima v njem dosti somišljenikov, ki pa niso tako radikalni, kot je on. Ta večina gleda na ves prepir precej oportunistično: pravi, da je sedaj vsa hrvaška javnost za radikalno politiko napram Beogradu, torej je treba iti z njo in čakati na trenutek, ko bo mogoče z Beogradom "razumno" govoriti. Če je vodstvo ZKH razklano, so seveda razklani tudi vsi partijski organi in to ravno hromi vse delo hrvaških komunistov.

Kaj misli o vsem tem Tito? Tito je o tem že večkrat javno govoril in grozil s čistko. Grožnja je sedaj začel izvajati. Mnogi mislijo, da jo bo nadaljeval, ako se bo čutil dosti močnega. Čas za tako čistko je očitno dozorel. Ako ga Tito ne bo izbral, se bo hrvaški spor valjal komunistom pod nogami kot gnilo jabolko in bo deželo spravljal le še v večje krize.

V tem krogu se gibljejo v Avstriji novice, ki prihajajo iz Hrvaške in ki so vse precejene, predno pridejo v tisk. Seveda pride čez mejo še veliko število drugih poročil z mnogimi izmišljenimi podatki, ki potem postanejo plen kavarniških in gostilniških pogovorov. Saj ni nikjer tako razvito obiskovanje kavarn in gostiln kot ravno v Avstriji in južni Nemčiji. Tam se lahko zve za vse domišljije, kdaj bo razpadla Jugoslavija, kdo bo kaj dobil, kakšne bodo nove države, kam se bodo naslonile itd. Seveda dodaja vsaka verzija tudi odgovor na vprašanje, katera velesila zagovarja ta ali oni načrt. To daje raznim špijanskim organizacijam priliko, da pristavijo svoj lonček; iz tega lončka pa rad zajema svojo duhovno hrano tudi premnogi politik, ki ga je usoda pregnala v begunstvo.

Zanimivo je, da v Avstriji ne vidijo, da bi bilo gospodarsko stanje glavni razlog za razpad Jugoslavije. Poročila iz Jugoslavije rada to trdijo, toda tako, kot so formulirana, ne prenesejo nepristranske ocene. Pri vsem tem mnogim Avstrijcem se zmeraj ni razumljivo: kako to, da sili danes ves svet v velike gospodarske tvorbe, le Jugoslavlani gredo v nasprotni smeri. Kako morejo to utemeljevati?

Pozornost zbujajo večkrat novice, ki zanje zve verjetno najprej sovjetska obveščevalna služba. Ta jih potem širi preko varšavske in dunajske politične kuhinje. Avstrijska javnost jim ne pripisuje posebnega pomena. Misli namreč, da ima Kremenlj že dosti sitnosti z dosedanjim številom satelitskih držav in da si ne želi nakopati novih, vsaj tako dolgo ne, dokler se ne pokaže, da je pogodba o evropski varnosti samo muzika bodočnosti. Da sovjetska diplomacija vpoštevata tudi stanje razpoloženja, ki ga ustvarjajo politične kuhinje, kot je dunajska, se je videlo spomladi, ko je Kremenlj brez posebnega razloga organiziral vojaške vaje na Mačžarskem. Odsle so v zgodovino kot udarec z roko po vodi.

Kar zelo moti bralca avstrijskega tiska in poslušalca

radia in televizije, je pogosta mešanica raznih poročil, ki se težko dajo spraviti na isto črto. Take motnje so enodnevne muhe, jih čas hitro požene v pozabo.

Hudo je takrat, kadar zavladava suša tudi za novice po kavarnah in gostilnah. Takrat se marsikatera čenča drži z veliko vztrajnostjo v prometu, kar ji daje videz, da še nekaj pomeni.

Kakšna naj bo bližnja bodočnost Jugoslavije, recimo po Titovem odhodu, ako se bo odhod vršil po dogovorjenem načrtu. Tito si je že ustvaril naslednike v obliki kolektivnih organov: predsedstva republike, federalne vlade, glavnega odbora ZKJ in njenega "izvršnega urada", za streho pa naj služi zvezni parlament. Tito se je torej naslonil na prakso, ki je v podobnih slučajih obveljala po satelitskih državah. V Avstriji mislijo, da je dobra ideja, — ako se bo seveda dala izvesti. Vprašanje je, ali se bo takrat za dalj časa dala ugnati skupina vidnih srbskih, hrvaških, slovenskih in makedonskih komunistov, ki se bodo takrat s prepičanjem in vero v zmago lotili na lastno roko tega posla. Zato bo v zaledju ostala stara komunistična neznanka: armada, ki je do sedaj praviloma botrovala še vsakemu prehodu oblasti. Mnogo Avstrijcev misli, da bo ta pot še najbolj varna tudi za titoizem. Saj vodi sedaj armada najkonservativnejši, pa tudi najbolj vdani del partijske hierarhije.

I. A.

BESEDA IZ NARODA

Božičnica

CLEVELAND, O. — Zelo blizu je božič na svoj način. Vsa s svojimi posebnimi spomini, pa tudi s svojimi skrbmi in pričakovanji.

Društvo slovenskih protikomunističnih borcev že nekaj let za vsak božič priredi božični večer. Tudi to leto bo in sicer v soboto, 18. decembra, v dvorani pri Sv. Vidu. Mislimo, da so božični dnevi kot pravi družinski dnevi in zato prijazno in prisrčno vabimo na to božičnico ne samo člane in prijatelje, temveč vsakega, ki bi rad pričel božič po starem, kakor smo bili navajeni.

Pevski otroški zborček pod vodstvom g. Košnika bo zapel nekaj božičnih pesmi, pisatelj Karel Mauser bo povedal božično misel in prepričani smo, da bomo skupaj lahko zapeli še marsikatero božično kakor pred mnogimi, mnogimi leti. "Ob čaju in pecivu — preprosto bo, kakor je v bistvu božič sam preprost — bomo lahko začutili, da so božični dnevi in njih skrivnosti tisto, kar more ustvariti pravo družinsko razpoloženje. In prav tega smo vsi v teh časih najbolj potrebni.

Iskreno vabimo vse. Začetek božičnice bo ob pol osmih zvečer.

Odbor SPB, Cleveland

IZ NAŠIH VRST

Toronto, Ont. — Cenjeno uredništvo! Prav lepo se Vam zahvaljujem za pošiljanje Ameriške Domovine, katero vedno težko pričakujem. Moja naročnina bo potekla 1. januarja, zato prilažem ček za leto 1972, zraven pa 5 dolarjev za tiskovni sklad. Sem tudi jaz napredoval za eno leto, zato prispevam majhen dar za Vaš cenjeni list.

Iskreno pozdravljam uredništvo, upravo, uslužbenice in vse čitatelje Ameriške Domovine in vsem skupaj želim vesele božične praznike in srečno novo leto. S slovenskim pozdravom!

Jože Kastelic,
Simpson Avenue

Podkoren, Kranjska gora, Slovenija. — Predragi pri Ameriški Domovini! Ob tem lepem času se Vas spominjam in Vam pošiljam preko morja najlepša voščila za božične praznike ter Vam želim srečno, zdravo, uspešno in veselo novo leto 1972. Prav tako tudi vsem mojim clevelandskim prijateljem in znanecem in vsem bralcem Ameriške Domovine.

Pri nas, v tem lepem gorskem kraju, imamo že dosti snega in veliko smučarjev. Počutim in imam se kar dobro, včasih pa se mi stoji po Clevelandu. Pogrešam tudi Vaš časopis.

Vsem še en lep pozdrav!

Urška Ule

St. Thomas, Ont. — Cenjeno uredništvo! Pošiljava Vam naročnino za leto 1972. Z Ameriško Domovino sva zelo zadovoljna, saj nama ta prinaša novice od vsepovsod. Zelo lepi so tudi romani, katere priobčujete.

Na Ameriško Domovino sva se res tako navadila, da ne bi mogla biti brez nje. Kakor vidiva v listu, ga prejemajo tudi drugi naročniki neredno in zamudno. Včasih pridejo po tri, včasih pa tudi po pet števil skupaj. Veva, da to ni Vaša krivda, pač pa krivda nemarnih poštnih uslužbencev.

Letos zelo pogrešava Kotičkovega strica. Kaj je vendar z njim? Upava, da se bo še kaj oglasil!

Vsem pri Ameriški Domovini in vsem njenim naročnikom voščiva milosti polne božične praznike in srečno, blagoslovljeno in uspeha polno novo leto 1972.

Z najlepšimi pozdravi!

Mihael in Roza Lesnika

Cleveland, O. — Spoštovani! Zopet se nam je približal ta lep božični čas in kmalu bo konec leta, ko poteče moja naročnina.

Ker Ameriško Domovino rada berem in bi jo preveč pogrešala, če je ne bi imela, z veseljem obnavljam naročnino.

Uredništvu, upravi in naročnikom lista ter vsem mojim prijateljem in znanecem voščim prav vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto! Vse lepo pozdravljam!

Viki Vrtačnik

Koeln am Rhein, Nemčija. — Visoko spoštovana Ameriška Domovina! Vsem Slovincem v Clevelandu in okolici voščim vse vesele božične praznike in srečno novo leto 1972! Večkrat se spominim na čase, ki sem jih preživel med Vami v Clevelandu. Sedaj živim zopet v mojem rojstnem kraju.

Prav lepo pozdravljam vse moje clevelandске znance, posebno g. in go. Košnik z 61. ceste, pa tudi vse pri Ameriški Domovini. Vaš rojak

Viktor Dečman
iz Westfalije

Euclid, O. — Spoštovano uredništvo! Prilagam letno naročnino. Ameriško Domovino radi beremo, ne samo zato, ker je pisana v materinem jeziku, pač pa tudi zato, ker se strinjamo z njeno vsebino.

Lep pozdrav!

Frank Wurzer

Toronto, Ont. — Spoštovani! Pošiljam denarno nakaznico za obnovo enoletne naročnine, ki se bo skoraj iztekla. Z Ameriško Domovino sem zadovoljen.

Obenem Vam želim vesele božične praznike in srečno, uspeha polno novo leto 1972.

Z lepim pozdravom!

Franc Fujs

McHenry, Ill. — Cenjeno uredništvo! Pošiljava Vam naročnino za celo leto. Prav lepa hvala za Ameriško Domovino.

Najlepši pozdrav vsem in vsele božične praznike!

Agnes in Martin Lepej

Cleveland, O. — Spoštovani g. urednik! Zelo sem zadovoljen z Vašim slovenskim dnevnikom. Po rodu sem Hrvat, pa redno čitam Ameriško Domovino. Kako stvarno, dostojno in zanimivo prinašate svetovne in domače vesti!

Kako sem pripravil atentat na Tita

VIII.

PATERSON, N.J. — Dejstvo, da sem beguncem pomagal iz Italije in tako do emigracije, Tita in njegovih morda še ni preveč jezilo. Bolj jih je, da sem s kurirji vzdrževal zvezo s svojci nekaterih, ki so se izselili čez morje, jim posredoval denar, pa tudi zvezo, da so mogli pobegniti iz Slovenije.

Najbolj pa so jim šle na živce moje oddaje v vatikanskem radiju. Takrat so bile trikrat na teden in tretjo nedeljo v mesecu slovenska pridiga. Novice sem lahko jemal iz oddaj v jezikih, v katerih so bile vsak dan, ali pa dajal svoje, če sem jih imel. Skušal sem teh nabrati čim več. Dobival sem jih od novih beguncev, ki so prihajali v taborišče Frascette, pa tudi od prijateljev s Primorske in Koroške. Te so Titove komuniste najbolj ježile. Hudo sem se jim zameril tudi s pridigo na god sv. apostola in mučenca Jerneja, ki je tisto leto padel na nedeljo. Govoril sem namreč o mučeništvu in dokazoval, da so žrtve slovenskega komunizma pravi mučenci, ker so padli za vero.

Tito protestira

Moje oddaje so slovenske komuniste tako razjezile, da je Tito poslal Vatikanu protestno noto. Značilno, da ni protestiral proti 'jugoslovanskim' oddajam, saj so bile tudi v srbohrvaščini, marveč samo proti 'slovenskim'. Meni je noto izročil pater Perez, D.J., ravnatelj radia. Na vprašanje "Kako pa naprej?", mi je odgovoril: "Kakor do zdaj. Mi moramo govoriti resnico, pa naj je komunistom prav ali ne. Le to glejte, da bodo vesti utemeljene."

Ljubljansko časopisje je začelo hudo napadati Vatikan, da ima v službi vojnega zločinca. Nekoč sem v Frascetteju srečal mladega dijaka iz Maribora, ki mi je pravil, da je ves srečen, da me je spoznal. "Kaj pa Ti sploh o meni veš?" sem ga vprašal, pa mi je rekel: "O, veliko sem bral o Vas." "Če si bral, si mogel brati le slabe stvari," sem rekel. "Pa če oni pišejo slabo o Vas, morate biti že dober človek," je bil odgovor.

Jugosl. salezijanski provincial g. Ivan Špan je pisal našemu vrhovnemu predstojniku, naj me vendar premestijo "kam v Kalifornijo ali v Južno Afriko", ker da moje rovarjenje proti domovini sobratom doma škoduje, pa je vrhovni predstojnik dobro vedel, da je provincial moral tako pisati, zato mi je rekel: "Če se Ti zdi, da v Rimu nisi več varen, Te radi premestimo kam drugam, če se pa ne bojiš, pa kar ostani."

Tudi od italijanskega notranjega ministrstva so prišli in mi pravili, da je v Rimu veliko Titovih agentov, ki da se močno zanimajo za mene. Prosili so me, naj bi jim pomagal jih odkriti. Nisem mogel. H katakombam prihaja dnevno na stotine ljudi, ki govorijo vse mogoče jezike. Če je prišel med njimi kak komunistični agent, z menoj gotovo ni govoril po slovensko.

Komunisti so zaprli mojega brata in več prijateljev

Da bi izvajali pritisk na mene, so komunisti doma zaprli moje-

Najbolj všeč pa mi je naziv Vašega lista, tako lep in enostaven: AMERIŠKA DOMOVINA. Vse naše publikacije izven rodne domovine so si nadele nekatere pristranske, udarne naslove. Vi pa tako čisto, za izseljenca jasno in razumljivo: Ameriška Domovina. Zasluži vso pohvalo tisti, ki je dal Vašemu slovenskemu časopisu tak lep naslov. Jaz Vam čestitam!

Bog z Vami!

Vaš čitatelj

(Pismo vrženo v urad)

ga brata Jožeta in več nekdanjih gojencev in prijateljev, katerim sem včasih poslal kak paket. Obdolžili so jih, da mi pošiljajo poročila za vatikanski radio. Kako bodo pošiljali, ko je pa bila tako stroga cenzura!

Med obsojenci je bil tudi župnik iz Straže pri Novem mestu, že priletni g. Krese. V njegovi fari je živel nečak pokojnega g. Kulovca, ki je bil domobranec in so ga vrnili iz Vetrinja, pa je bil po nekaj mesecih komunistične ječe izpuščen, ker je bil mladoleten. V ječi je hudo zbolel in se kar ni mogel pozdraviti. Pisal mi je in me prosil, če bi mu mogel poslati kaj riža, ker mu ga zdravnik svetuje, pa ga doma ne more dobiti. Od časa do časa sem mu poslal kak zavitek.

Zakaj otroci dobe rano na želodcu?

Vemo, da rano na želodcu dobe predvsem živčni in občutljivi ljudje. Zakaj bi torej imeli to bolezen tudi otroci, saj je znano, da je otroštvo menda edina brezskrbna doba v človekovem življenju?

Odgovor na to vprašanje je nenavaden in poučen. Dala sta ga direktor čikaškega inštituta za psihoanalizo dr. George Pollock in šef psihiatričnega oddelka otroške bolnišnice v Milwaukee, dr. David Sackin. Takole pravita: največ otrok, ki je zbolelo za rano na želodcu, ima matere, ki "vedo, da so njihovi otroci "defektni" in zaradi tega čisto v skladu s priporočili psihiatrov, vedno bolj energično poiskujejo te "defekte" odpraviti. Do takšnih ugotovitev sta omenjena zdravnika prišla, ko sta proučevala organske in psihološke aspekte otroštva, ki lahko povzročijo obolenje za rano na želodcu.

Več kot pet let sta Pollock in Sackin spremljala in proučevala življenje štirinajstih družin, ki so imele otroke bolne za rano na želodcu. Proučevanje traja še naprej, kar je zelo pomembno, kajti, kot pravi dr. Pollock, ni statističnih podatkov o otrocih, ki so zboleli za rano na želodcu, ker je v teh otroških letih zelo težko diagnosticirati takšno obolenje. Vendar, pravi dr. Pollock, da je videl primere rane na želodcu tudi pri otrocih, mlajših od štirih let; toda ta bolezen je po njegovem mnenju bolj razširjena med šolsko mladino.

V takšnih primerih za zdravnika ni najpomembnejši otrok, pač pa njegova mati. Otroci je namreč dobil rano zato, ker ga mrevvari njegova neurotična mati, ki je nesposobna, da bi razčistila lastne probleme.

Biološki vzrok rane na želodcu je identificiran v krvni skupini "O". "Menimo, da krvna skupina "O" pomeni genetični znak emocionalne ranljivosti," pravi dr. Pollock.

Na podlagi proučevanja dveh znanstvenikov je nastala tudi sledeča psihološka slika razvoja obolenja pri otrocih:

Mati "ve", da ima njen otrok prirojeno napako, kakšno bolezen ali ploske noge; morda pa je želela imeti otroka drugega spola, ali pa zgolj meni, da njen otrok ni tako idealen, kot si ga je zamišljala pred porodom.

Mati se tako poistoveti z otro-

Koncem svetega leta 1950 mi je pisal: "Našemu g. župniku sem povedal, da si dopisujeva, pa so me prosili, naj bi Vam pisal, če bi jim mogli poslati kakšno italijansko knjigo, ki govori o novi verski resnici Marijinega vnebovzeta." Stopil sem v knjižarno, jo poiskal in plačal, pa naročil, naj jo pošljejo Kulovcu. Ni se mi zdelo pametno pošiljati jo g. župniku. Kljub temu je g. župnik dobil dve leti in osem mesecev zapora, ker je od mene prejel "sovražno propagando", Kulovec pa pet let, ker jo je posredoval.

Italijanski radio je obširno poročal o procesu proti mojim prijateljem doma, nato so me pa poklicali z rimskega predsedstva vlade in me povabili, naj bi dal kakšno izjavo ali komentar. Odklonil sem, ker sem vedel, da onim doma ne bi nič koristilo, marveč še škodilo. Čez dober teden sem prejel pismo, podpisano od vseh, ki so bili v ječi zaradi mene; v katerem so me dolžili, da sem jih jaz pahnul v ječo, njih družine pa v pomanjkanje z mojim sovražnim nastopanjem proti lastni domovini. Vedel sem, da so tisto pismo morali pisati, ker so me komunisti hoteli ustrahovati, naj ne bi več govoril proti njim. Priznam tudi, da me je hudo bolelo, ko sem videl, kako drugi po nedolžnem trpljenju zaradi mene in mojega delovanja, vendar oddaj nisem prenehal in ne spremenil.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

kom, da resnične ali umišljene pomanjkljivosti svojega otroka postanejo njene lastne. In vrhu vsega si strastno želi ter za vsako ceno poizkuša, da bi njen dosegel nadpovprečne rezultate, kot da ne bi imel nikakršne napake.

Ob vsem tem najbolj trpi otrok. Je nesrečen, če ne izpolni pričakovanj svoje matere in se mu zdi, da ne bo več našel ljubezni, če ne bo zadostil vsem zahtevam. Morda celo ne bo dobil hrane! Zaradi tega otrok z vsemi močmi želi narediti iz sebe primerno osebnost. Je izjemno aktiven in teži, da bi v šoli dobival najboljše ocene. Hkrati pa ga nikakršni uspehi ne zadovoljujejo.

Znaki rane na želodcu se najpogosteje pojavijo v začetku šol. leta in zgodaj spomladi, ko se zaključujejo ocene, pravi dr. Pollock. Otroci se takrat borijo "z vsemi močmi", a to se neredko konča z rano na želodcu in celo z operacijo.

Največ takšnih otrok je prav zares nadarjenih, toda rezultati, ki so jih dosegli s skrajnimi napori, se jim zdijo kot, da so nad njihovo zmogljivostjo.

Dr. Pollock meni, da bi šolski zdravniki, otroške negovalke in drugi, ki skrbje za otroke, morali odkrivati in preprečevati nastanek rane na želodcu z usmerjanjem otroške aktivnosti in z nasveti njihovim staršem.

— V ZDA se zgodi vsakih 16 minut ena prometna smrtna nesreča.

Še nekaj veselih

Gašper govori sam s seboj: "Oh, moja Urška, to je bila blaga žena! Če je bila sirota še tako jezna, me ni nikdar pretepala drugače kot samo z mehkim koncem metle!"

Polde: "Reči moram, moja taseča je angel!"

Miha: "Oh, moja pa še živi!"

Mlad ženin je potožil svojemu starejšemu prijatelju pri delu: "Zato sem tako raztresen, ker se pripravljam na zakonski stan."

Prijatelj, ki je imel že pol ducata otrok, mu je smeje odgovoril: "Nič čudnega. Ko sem se jaz poročil, sem bil tako zbezan, da sem svoji nevesti stisnil v roke desetak, duhovnika sem pa poljubil!"

F. S. FINŽGAR:

DEKLA ANČKA

Hlapec je potegnil klobuk spet na oči, po nepotrebnem pobrskal z vilami po stelji in odgovoril:

"Kaj bi mi bilo? Nič."
"Nič, nič! Posebnega gotovo nič. Ali poznaš me, de me peče, če se družina takole kuja, kot ste se danes, in človek ne ve zakaj. Če je kaj napak, saj se popravi. Zakaj sem pa gošpodar?"

"Saj nič ni, prav nič." Janez je postajal nejevoljen in se je umaknil prav v drugi konec hleva, kjer je brskal in popravljal po jaslih. Mokar je molčal in gledal Savo in teličko. Ko se je Janez spet vrnil, je izpregovoril:

"Ta ne bo za mesarja, kaj? Redili jo bomo."

"Redili," je odvrnil Mokar kratko in slonel s kolmoci na kolenih. Janez je čutil, da se zdi gospodarju za malo, ker mu ni razodel po resnici. Zato sta oba molčala, dokler se ni oglašil gospodar, kakor bi se nenadoma nečesa domislil:

"No, Janez, kakor je telička lepa in izvrstnega plemena, če si volje, kot sva se snoči menila, pa naj bo tvoja!" Gospodar se je vzravljal in pogledal hlapec. Ta je slonel na vilah, oči so se mu pasle na lepem mladičku.

"Lepa je, zares je lepa, samo, saj veste, takole sem preudarlj, da mi ni treba ne kajže ne ženske in ne telice — nič mi ni treba pravzaprav."

"Je tudi pametno, jaz sem le omenil in nič ne ponujam. Vsak naj sam premisli. — Torej boš ti pri kravi, kajne?"

"Seveda." Gospodar se je še enkrat ozrl na živino in šepetal blagoslov. Še preko dvorišča je zadovoljno kimal in šel takoj v hišo k ženi.

"Da bi te, to je telička!"
"Je špela pravila."

"Janezu sem jo ponudil v rejo, kakor sem ti pravil, pa je ne mara."

"No, lepa je ta."
"Pravi, da mu ni treba ne ženske ne kajže — nič. Jaz sem tega vesel."

"Tudi jaz bi ne bila žalostna, ko bi ne vedela, kako je. Oh, moški, sami sebe ne poznate." Mokar je skomizgnil z rame, vzel koledar in zapisal dan, kdaj je od Save dobil teličko. Ona je šla v kuhinjo, kjer je Ančka pomivala. Ruta ji je visela še bolj na oči in nič ni pogledala mame. Ta je odklenila omaro, odrezala pogače in nalila vina.

"Na, tole nesi Janezu, ki pazi pri kravi!"

Ančka je hitro popustila pomivanje, si otrla roke in segla po steklenici in pogači. Vse to je storila kot človek, ki uboga brez premisleka na prvo besedo. Šele sedaj se je spomnila, kam jo pošilja gospodinja, in vsa se je zbegala. Prigrizek je postavila nazaj na mizo in pogledala gospodinjco.

"Nič ne glej in pojdi!" je rekla Mokarica ter zaklepala omaro.

"Mama, ko je tako hud name!"

"Kaj bi bil hud! Nič ni hud! Sitni ste, vsi ste sitni, samo da naju dražite. Križi božji je z ljudmi! Nič se ne obotavljaj! Ne bo te ugriznil, ne!"

Ančka je odšla, gospodinja je gledala za njo skozi okno in se muzala, ko je videla, kako si je Ančka s predpasnikom brisala oči.

"Moj Bog," je premišljevala Ančka spotoma, "kaj naj mu rečem? — Nič. — Kar postavim mu tja. — Ali mu pa vse povem. — Če bi pa zarežal nad mano? — Ne — kar tiho bom. — Toda v takem ne živim več

— vseeno —

Preden je mogla Ančka kaj skleniti, je bila pred vrati in jih je odprla.

Janez, tole so ti dali mama. Kam ti postavim?"
Janez je naglo vzdignil glavo in se ozrl, kakr bi ga kdo poklical iz spanja.

"O," se je ves vesel začudil. Ali naglo je izpremenil glas, kakor bi se bil domislil, da ne sme biti prijazen, in je nadaljeval resno, skoro malomarno: "Deni kamor koli, morda sem kaj na pomijnik."

Ančka je postavila, kakor ji je velel. Janez se je premagoval, ali kljub temu ji je pogledal pod ruto in videl njene objokane oči.

"Zakaj jokaš, Ančka?" Sam ni vedel, kdaj jo je prijel za roko.

"Zakaj si tako hud name?"
Ančka mu je izmaknila roko in poiskala robec, ker jo je silil jok.

"Saj nisem hud, samo žalosten sem, tako žalo sten, ne veš, kako."

Kaj se ti je zgodilo?"
Nič, ampak kar mislim, naravnost ti povem, tako mislim, da imaš ti koga drugega."

"Janez!" je kriknila Ančka odločno in bolešno. Janez je vstal s stolca. Zrla sta drug drugemu v oči in molčala.

"Ančka," je izpregovoril Janez in glas se mu je tresel. Ančka je vzdihnila.

Tedaj Janez ni vedel, kdaj je prevrnil stolček in pohodil klobuk, ko je obstal sam sredi hleva in je imel roke razkrižane, kakor bi še pritiskal Ančko na razburjeno srce.

Ančka je pa hitela pomivati in nič več ji ni visela ruta na oči. Izpod nje so pogledali veseli kodri in se usuli na čelo.

X

Janez je peljal drva po Globeli. Voz je cvrkal in se stresal po tokavastih kolesnicah. Janez je pa veselo pokal z bičem, da se je razlegalo po bregovih.

"Bog daj srečo, Janez!"

Izza grma ga je ogovoril kajžar Anton, Ančkin oče, ki je zategnil samotežen voziček v visoko praprot ob poti, da se je ognil težkemu vozu.

"Kam, oče, kam?" se ga je razveselil Janez in postavil dolgi bičevnik na tla.

"Tri mrežnice stelje imam tamle za Vragovcem pa sem rekel, ko smo omlatili, da jo pitegnem domov. Takole se trudimo kajžarji, ti pa take kornje!"

"Je-ha-a," je zavpil Janez za vozom, da sta konja obstala. Anton je gledal, kako sta dvignila glavi in potresla z grivo.

"Lepi živali, res. Kaj, ko nista do. Šele sedaj se je spomnila, kam jo pošilja gospodinja, in vsa se je zbegala. Prigrizek je postavila nazaj na mizo in pogledala gospodinjco.

"Nič ne glej in pojdi!" je rekla Mokarica ter zaklepala omaro.

"Mama, ko je tako hud name!"

"Kaj bi bil hud! Nič ni hud! Sitni ste, vsi ste sitni, samo da naju dražite. Križi božji je z ljudmi! Nič se ne obotavljaj! Ne bo te ugriznil, ne!"

Ančka je odšla, gospodinja je gledala za njo skozi okno in se muzala, ko je videla, kako si je Ančka s predpasnikom brisala oči.

"Moj Bog," je premišljevala Ančka spotoma, "kaj naj mu rečem? — Nič. — Kar postavim mu tja. — Ali mu pa vse povem. — Če bi pa zarežal nad mano? — Ne — kar tiho bom. — Toda v takem ne živim več

— vseeno —

Preden je mogla Ančka kaj skleniti, je bila pred vrati in jih je odprla.

Janez, tole so ti dali mama. Kam ti postavim?"

Janez je naglo vzdignil glavo in se ozrl, kakr bi ga kdo poklical iz spanja.

"O," se je ves vesel začudil.

Ali naglo je izpremenil glas, kakor bi se bil domislil, da ne sme biti prijazen, in je nadaljeval resno, skoro malomarno:

"Deni kamor koli, morda sem kaj na pomijnik."

Ančka je postavila, kakor ji je velel.

Janez se je premagoval, ali kljub temu ji je pogledal pod ruto in videl njene objokane oči.

"Zakaj jokaš, Ančka?"

Sam ni vedel, kdaj jo je prijel za roko.

"Zakaj si tako hud name?"

Ančka mu je izmaknila roko in poiskala robec, ker jo je silil jok.

"Saj nisem hud, samo žalosten sem, tako žalo sten, ne veš, kako."

Kaj se ti je zgodilo?"

Nič, ampak kar mislim, naravnost ti povem, tako mislim, da imaš ti koga drugega."

"Janez!" je kriknila Ančka odločno in bolešno.

Janez je vstal s stolca. Zrla sta drug drugemu v oči in molčala.

"Ančka," je izpregovoril Janez in glas se mu je tresel.

Ančka je vzdihnila.

Tedaj Janez ni vedel, kdaj je prevrnil stolček in pohodil klobuk, ko je obstal sam sredi hleva in je imel roke razkrižane, kakor bi še pritiskal Ančko na razburjeno srce.

Ančka je pa hitela pomivati in nič več ji ni visela ruta na oči.

Izpod nje so pogledali veseli kodri in se usuli na čelo.

X

Janez je peljal drva po Globeli.

Voz je cvrkal in se stresal po tokavastih kolesnicah.

Janez je pa veselo pokal z bičem, da se je razlegalo po bregovih.

Ančka je pomivala.

Ruta ji je visela še bolj na oči in nič ni pogledala mame.

Ta je odklenila omaro, odrezala pogače in nalila vina.

"Na, tole nesi Janezu, ki pazi pri kravi!"

Ančka je hitro popustila pomivanje, si otrla roke in segla po steklenici in pogači.

Vse to je storila kot človek, ki uboga brez premisleka na prvo besedo.

Šele sedaj se je spomnila, kam jo pošilja gospodinja, in vsa se je zbegala.

Prigrizek je postavila nazaj na mizo in pogledala gospodinjco.

"Nič ne glej in pojdi!" je rekla Mokarica ter zaklepala omaro.

"Mama, ko je tako hud name!"

"Kaj bi bil hud! Nič ni hud! Sitni ste, vsi ste sitni, samo da naju dražite.

Križi božji je z ljudmi! Nič se ne obotavljaj! Ne bo te ugriznil, ne!"

Ančka je odšla, gospodinja je gledala za njo skozi okno in se muzala, ko je videla, kako si je Ančka s predpasnikom brisala oči.

"Moj Bog," je premišljevala Ančka spotoma, "kaj naj mu rečem? — Nič. — Kar postavim mu tja. — Ali mu pa vse povem. — Če bi pa zarežal nad mano? — Ne — kar tiho bom. — Toda v takem ne živim več

— vseeno —

Preden je mogla Ančka kaj skleniti, je bila pred vrati in jih je odprla.

Janez, tole so ti dali mama. Kam ti postavim?"

Janez je naglo vzdignil glavo in se ozrl, kakr bi ga kdo poklical iz spanja.

"O," se je ves vesel začudil.

Ali naglo je izpremenil glas, kakor bi se bil domislil, da ne sme biti prijazen, in je nadaljeval resno, skoro malomarno:

"Deni kamor koli, morda sem kaj na pomijnik."

Ančka je postavila, kakor ji je velel.

Janez se je premagoval, ali kljub temu ji je pogledal pod ruto in videl njene objokane oči.

"Zakaj jokaš, Ančka?"

Sam ni vedel, kdaj jo je prijel za roko.

"Zakaj si tako hud name?"

Ančka mu je izmaknila roko in poiskala robec, ker jo je silil jok.

"Saj nisem hud, samo žalosten sem, tako žalo sten, ne veš, kako."

Kaj se ti je zgodilo?"

Nič, ampak kar mislim, naravnost ti povem, tako mislim, da imaš ti koga drugega."

"Janez!" je kriknila Ančka odločno in bolešno.

Janez je vstal s stolca. Zrla sta drug drugemu v oči in molčala.

"Ančka," je izpregovoril Janez in glas se mu je tresel.

Ančka je vzdihnila.

Tedaj Janez ni vedel, kdaj je prevrnil stolček in pohodil klobuk, ko je obstal sam sredi hleva in je imel roke razkrižane, kakor bi še pritiskal Ančko na razburjeno srce.

Ančka je pa hitela pomivati in nič več ji ni visela ruta na oči.

Izpod nje so pogledali veseli kodri in se usuli na čelo.

X

Janez je peljal drva po Globeli.

Voz je cvrkal in se stresal po tokavastih kolesnicah.

Janez je pa veselo pokal z bičem, da se je razlegalo po bregovih.

Ančka je pomivala.

Ruta ji je visela še bolj na oči in nič ni pogledala mame.

Ta je odklenila omaro, odrezala pogače in nalila vina.

"Na, tole nesi Janezu, ki pazi pri kravi!"

Ančka je hitro popustila pomivanje, si otrla roke in segla po steklenici in pogači.

Vse to je storila kot človek, ki uboga brez premisleka na prvo besedo.

Šele sedaj se je spomnila, kam jo pošilja gospodinja, in vsa se je zbegala.

Prigrizek je postavila nazaj na mizo in pogledala gospodinjco.

"Nič ne glej in pojdi!" je rekla Mokarica ter zaklepala omaro.

"Mama, ko je tako hud name!"

"Kaj bi bil hud! Nič ni hud! Sitni ste, vsi ste sitni, samo da naju dražite.

Križi božji je z ljudmi! Nič se ne obotavljaj! Ne bo te ugriznil, ne!"

Ančka je odšla, gospodinja je gledala za njo skozi okno in se muzala, ko je videla, kako si je Ančka s predpasnikom brisala oči.

"Moj Bog," je premišljevala Ančka spotoma, "kaj naj mu rečem? — Nič. — Kar postavim mu tja. — Ali mu pa vse povem. — Če bi pa zarežal nad mano? — Ne — kar tiho bom. — Toda v takem ne živim več

— vseeno —

Preden je mogla Ančka kaj skleniti, je bila pred vrati in jih je odprla.

Janez, tole so ti dali mama. Kam ti postavim?"

Janez je naglo vzdignil glavo in se ozrl, kakr bi ga kdo poklical iz spanja.

"O," se je ves vesel začudil.

Ali naglo je izpremenil glas, kakor bi se bil domislil, da ne sme biti prijazen, in je nadaljeval resno, skoro malomarno:

"Deni kamor koli, morda sem kaj na pomijnik."

Ančka je postavila, kakor ji je velel.

Janez se je premagoval, ali kljub temu ji je pogledal pod ruto in videl njene objokane oči.

"Zakaj jokaš, Ančka?"

Sam ni vedel, kdaj jo je prijel za roko.

"Zakaj si tako hud name?"

Ančka mu je izmaknila roko in poiskala robec, ker jo je silil jok.

"Saj nisem hud, samo žalosten sem, tako žalo sten, ne veš, kako."

Kaj se ti je zgodilo?"

Nič, ampak kar mislim, naravnost ti povem, tako mislim, da imaš ti koga drugega."

"Janez!" je kriknila Ančka odločno in bolešno.

Janez je vstal s stolca. Zrla sta drug drugemu v oči in molčala.

"Ančka," je izpregovoril Janez in glas se mu je tresel.

Ančka je vzdihnila.

Tedaj Janez ni vedel, kdaj je prevrnil stolček in pohodil klobuk, ko je obstal sam sredi hleva in je imel roke razkrižane, kakor bi še pritiskal Ančko na razburjeno srce.

Ančka je pa hitela pomivati in nič več ji ni visela ruta na oči.

Izpod nje so pogledali veseli kodri in se usuli na čelo.

X

Janez je peljal drva po Globeli.

Voz je cvrkal in se stresal po tokavastih kolesnicah.

Janez je pa veselo pokal z bičem, da se je razlegalo po bregovih.

Ančka je pomivala.

Ruta ji je visela še bolj na oči in nič ni pogledala mame.

Ta je odklenila omaro, odrezala pogače in nalila vina.

"Na, tole nesi Janezu, ki pazi pri kravi!"

Ančka je hitro popustila pomivanje, si otrla roke in segla po steklenici in pogači.

Vse to je storila kot človek, ki uboga brez premisleka na prvo besedo.

Šele sedaj se je spomnila, kam jo pošilja gospodinja, in vsa se je zbegala.

Prigrizek je postavila nazaj na mizo in pogledala gospodinjco.

"Nič ne glej in pojdi!" je rekla Mokarica ter zaklepala omaro.

"Mama, ko je tako hud name!"

"Kaj bi bil hud! Nič ni hud! Sitni ste, vsi ste sitni, samo da naju dražite.

Križi božji je z ljudmi! Nič se ne obotavljaj! Ne bo te ugriznil, ne!"

Ančka je odšla, gospodinja je gledala za njo skozi okno in se muzala, ko je videla, kako si je Ančka s predpasnikom brisala oči.

"Moj Bog," je premišljevala Ančka spotoma, "kaj naj mu rečem? — Nič. — Kar postavim mu tja. — Ali mu pa vse povem. — Če bi pa zarežal nad mano? — Ne — kar tiho bom. — Toda v takem ne živim več

— vseeno —

Preden je mogla Ančka kaj skleniti, je bila pred vrati in jih je odprla.

Janez, tole so ti dali mama. Kam ti postavim?"

Janez je naglo vzdignil glavo in se ozrl, kakr bi ga kdo poklical iz spanja.

"O," se je ves vesel začudil.

Ali naglo je izpremenil glas, kakor bi se bil domislil, da ne sme biti prijazen, in je nadaljeval resno, skoro malomarno:

"Deni kamor koli, morda sem kaj na pomijnik."

Ančka je postavila, kakor ji je velel.

Janez se je premagoval, ali kljub temu ji je pogledal pod ruto in videl njene objokane oči.

"Zakaj jokaš, Ančka?"

Sam ni vedel, kdaj jo je prijel za roko.

"Zakaj si tako hud name?"

Ančka mu je izmaknila roko in poiskala robec, ker jo je silil jok.

"Saj nisem hud, samo žalosten sem, tako žalo sten, ne veš, kako."

Kaj se ti je zgodilo?"

Nič, ampak kar mislim, naravnost ti povem, tako mislim, da imaš ti koga drugega."

"Janez!" je kriknila Ančka odločno in bolešno.

Janez je vstal s stolca. Zrla sta drug drugemu v oči in molčala.

"Ančka," je izpregovoril Janez in glas se mu je tresel.

Ančka je vzdihnila.

Tedaj Janez ni vedel, kdaj je prevrnil stolček in pohodil klobuk, ko je obstal sam sredi hleva in je imel roke razkrižane, kakor bi še pritiskal Ančko na razburjeno srce.

Ančka je pa hitela pomivati in nič več ji ni visela ruta na oči.

Izpod nje so pogledali veseli kodri in se usuli na čelo.

X

Janez je peljal drva po Globeli.

Voz je cv

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Uboga deklica!" pravi Debray, plačujoč kakor vsako proti svoji volji tribut temu žalostnemu dogodku. "Uboga deklica! Tako bogata, tako lepa! Ali ste si mogli misliti kaj takega, Chateau-Renaud, ko smo prišli, — koliko je tega? — no, pred tremi tedni, da bi podpisali pogodbo, ki je ostala nepodpisana?"

"Na mojo vero, nikakor ne," pravi Chateau-Renaud.

"Ali ste jo poznali?"

"Govoril sem z njo parkrat, med drugim na plesu pri gospej Morcerfovi; zdela se mi je ljubezniva, dasi nekoliko melanholična. Kje je njena mačeha? Ali ne veste?"

"Kakor sem slišal, ostane čez dan pri ženi gospoda, ki nas je sprejel."

"Kdo je ta?"

"Kdo?"

"Gospod, ki nas je sprejel. Poslanec?"

"Ne," pravi Beauchamp. "Usojeno mi je, da vidim naše dostojanstvenike vsak dan, a tega moža ne poznam."

"Ali ste vi pisali v svojem žurnalu o tej smrti?"

"Pisalo se je, a članek ni moj; celo mislim, da gospodu Villefortu ne boje prijeten. V njem je rečeno, če bi bile v drugi hiši in ne v hiši kraljevega prokuratorja v tako kratkem času sledile druga drugi štiri smrti, da bi bil gospod kraljev prokurator postal na to pozornost in bi se bil za stvar bolj pobrigal."

"Sicer pa trdi doktor d'Avrigny, ki je zdravnik moje matere," pravi Chateau-Renaud, "da je zelo obupan."

"Toda koga iščete, Debray?"

"Grofa Monte Crista," odvrne mladi mož.

"Srečal sem ga na boulevardu, ko sem šel semkaj," pravi Beauchamp. "Mislim, da namerava oditi, kajti šel je k svojemu bankirju."

"K svojemu bankirju?" vpraša Chateau-Renaud in Debray. "Ali ni njegov bankir gospod Danglars?"

"Mislim. Toda gospod Monte Cristo ni edini, ki ga ni tukaj. Tudi Morrela ni videti."

"Morrela? Ali je tukaj znan?" vpraša Chateau-Renaud.

"Mislim, da je bil predstavljen samo gospej Villefortovi."

"Kljub temu bi moral priti," pravi Debray. "O čem ima danes zvečer govoriti? Ta pogreb je najvažnejši dogodek današnjega dneva. Toda pst! Tu prihaja minister za pravoslovje in prosveto; smatra se za dolžnega, da posveti žalujočemu očetovemu bratrancu cel govor."

In mladi možje se približajo vratom, da bi slišali govoriti ministra za pravoslovje in prosveto.

Beauchamp je govoril resnico; ko je šel v hišo žalosti, je srečal Monte Crista, ki je bil namenjen v ulico de la Chaussee-d'Antin k Danglarsu.

Bankir je videl s svojega okna grofov voz, ki je krenil na dvorišče, ter mu prišel naproti z žalostnim, toda prijaznim obrazom.

"Torej, grof," pravi in ponudi

Monte Cristu roko, "prihajate mi izraziti svoje sočutje. Res je nesreča v moji hiši, in ko sem zagledal vas, sem se vprašal, če s tem, da sem pahnil v pogubo tega ubogega Morcerfa, nisem provzročil, da se vresniči pregovor: "Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade." Toda pri moji časti, Morcerfu nisem hotel storiti nič žalega; morda je bil za človeka, ki je nastal iz ničesar, prav tako kakor jaz,

nekoliko preponosen: toda vsakdo ima svoje napake. Ah, pazite, grof, ljudje naše generacije — toda oprostite, vi ne spadate v našo generacijo, vi ste čisto drug človek, — torej ljudje naše generacije to leto nimajo sreče: dokaz za to je tudi kraljev prokurator, gospod Villefort, ki je pravkar izgubil še svojo hčerko. Torej Villefort je izgubil na čuden način celo svoje rodbino; Morcerf je zaigral svojo čast in se usmrtil; mene je ta potehup Benedetto osmešil in..."

"In kaj?" vpraša grof.

"Ah, vi ne veste?"

"Kakšna nova nesreča?"

"Moja hčerka..."

"Gospica Danglarsova?"

"Evgenija nas je zapustila."

"O moj Bog, kaj pravite!"

"Resnico, moj ljubi grof. Moj Bog, kako ste srečni, da nimate niti žene, niti otrok!"

"Mislite?"

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN SREČNO NOVO LETO

ZELI VSEM:

HOLMES AVE. MARKET

15638 HOLMES AVE.

LI 1-8139

opozarja, da so vsi njegovi mesni izdelki

VRHUNSKE KVALITETE!

Zato že sedaj naročite ali nabavite za BOŽIČ: naše odlične domače mesene klobase, šunke, želodce, salame, rižve in krvave klobase, vsakovrstno sveže meso. — Imamo tudi vse, kar je potrebno za potice in druge božične posebnosti. — Dobite lahko tudi vse vrste grocerije, zelenjavo in sadje.

1951

1971

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo, da je umrl 16. oktobra 1971 naš ljubljani sin in brat

Andrew S. Cipo

Rojen je bil v Clevelandu 2. februarja 1951.

Pogreb se je vršil 19. oktobra 1971 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., kjer je Father Victor Tome daroval za pokojnega sv. pogrebno mašo. Potem pa smo pokojnega prepeljali na Kalvarijsko pokopališče in ga tam položili k večnemu počitku.

S tem se iskreno zahvalimo Father Victoru Tomcu za molitve v pogrebem zavodu, ter za darovano sv. mašo zadušnico.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so dali za tako lepe vence cvetja, vsem, ki so darovali za sv. maše in vsem, ki so darovali v druge dobre namene.

Hvala vsem, ki so pokojnega prišli kropiti in moliti v pogrebem zavodu, vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in vsem, ki so pokojnega spremili na pokopališče. — Hvala vsem, ki so dali svoje automobile za spremstvo na pokopališče.

Hvala organistu fare Marije Vnebovzete Ivanu Riglerju za lepe žalostinke.

Hvala pogrebem, ki so nosili krsto, sorodnikom in članom Dr. Kras št. 8 ADZ in posebno Mrs. Mary Kobal za gniljive besede v slovo umrlemu članu.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pisмено ali ustmeno izrekli sožalje. Srčna hvala prijateljem, ki so prihiteli na pogreb iz Detroita in Floride.

Hvala osebju Grdina pogrebne zavoda za vzorno urejen pogreb in za vsestransko izvrstno postrežbo.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli za njih naslove. — Ako take kartice ni sprejel, naj nam oprostijo in naj s to skupno zahvalo sprejme našo globoko hvaležnost!

Preijubljani sin in brat! Počivaj v miru v Tvoji rodni domovini!

Pogrešamo Te! Bil si dober sin in brat! Pa si tako nenadno nas zapustil, star šele 20 let. Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah.

Žalujoci:

starši: MICHAEL in MARY, roj. MEDVES

bratje: MICHAEL CIPO, HERBERT WILSON, ALBERT CIPO

sestre: ELIZABETH CIPO,

ESTHER KENDZIERSKI, ETHEL DeBOW

stara mati: ANNA MEDVES

Ostalo sorodstvo

Cleveland, Ohio, 15. decembra 1971

Naš domov-odnesni zavoj za prave ljubitelje piva.

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT, MICHIGAN 48226

"Ah, moj Bog!"
"In pravite, da je gospica Evgenija..."

"Prenesti ni mogla sramote, ki nam jo je prizadel ta nesrečnik, in me prosila dovoljenja, da sme odpotovati."

"In ali je odpotovala?"

"Da."

"Z gospo Danglarsovo?"

"Ne, z neko sorodnico... Toda brezdomno smo drago Evgenijo izgubili, kajti poznam jo toliko, da dvomim, da bi se hotela kdaj vrniti na Francosko."

"Kaj hočete, moj ljubi baron," pravi Monte Cristo. "Rodbinske bolesti lahko mučijo ubogega vraga, ki so mu otroci vse njegovo bogastvo, toda milijonar jih ne čuti. Zato ozdravi bolesti. In vi, ki ste kralj financ, morate to pač vedeti najbolje."

Danglars pogleda grofa, da bi

videl, ali se roga ali govori resno.

"Da," pravi, "če potolaži bolesti bogastvo, moram biti srečen, kajti bogat sem."

"Tako bogat, ljubi baron, da je vaše bogastvo podobno Piramidam; če bi jih hoteli razrušiti, bi jih ne mogli, in če bi jih mogli, bi si tega nihče ne upal."

Danglars se nasmehne vsled te zaupne grofove dobrodružnosti.

"To me spominja," pravi, "da sem pravkar napisal pet majhnih nakaznic; dve sem podpisal, dovolite, da podpišem še ostale tri."

"Z veseljem, ljubi baron."

Trenotek vlada molk, slišati je le škrbanje peresa, dočim ogleduje Monte Cristo pozlačene rezbarije na stropu.

"Španski boni," pravi Monte

Cristo, "haitiški ali neapoljski?"

"Ne," pravi Danglars z zadovoljnim smehljajem, "menice au porteur, boni na Francosko banko. Recite gospod grof," pristavi, "vi, ki ste cesar financ, kakor sem jaz njih kralj, ali ste videli mnogo papirjev te vrednosti, katerih vsak je vreden en milijon?"

Monte Cristo vzame papirje,

katero mu je pokazal Danglars s takim ponosom, ter čita:

"Gospod bančni ravnatelj naj na moje naročilo in na fonde, naložene od mene, izplača milijon."

"Baron Danglars".

"Eden, dva, tri, štiri, pet," pravi Monte Cristo. "Pet milijonov, vraga, vi ste cel Krez!"

(Dalje prihodajči)

MAPLE HEIGHTS POULTRY & CATERING

17330 Broadway

Maple Heights

Naznanjamo, da bomo odslej nudili kompletno postrežbo (catering service) za svatbe, bankete, obletnice in druge družabne prireditve. Za prvovrstno postrežbo prevzamemo popolno odgovornost. Na razpolago vseh vrst perutnina. Se priporočamo.

ANDY HOCEVAR in SINOV

Tel.: v trgovini MO 3-7733 — na domu MO 2-2912

TIVOLI ENTERPRISES, INC.

6419 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103

Tel.: 431-5296

IMA NA ZALOGI NASLEDNJE BOŽIČNE
PLOSCE UVOZENE IZ SLOVENIJE:

Sveta noč, (Miha Dovžan), FS-04-008	\$1.75
Slovo staremu letu, (Kmetec), FS-04-007	\$1.75
Božične pesmi, izdal Consortium Musicum v Ljubljani, MS 05	\$6.50
Stare cerkvene pesmi, (Gallus), LP 36	\$5.00
Christmas in Slovenija 1, IG 1009	\$5.00
Christmas in Slovenija 2, IG 1010	\$4.00
Božične pesmi na plošči "CILKA", poje Cilka Valenčič	\$5.00
Božične pesmi, ki jih pojeta June Price in Dolores Mihelich	\$4.00

PLOSCE POSILJAMO TUDI PO POŠTI!

V blag spomin

OB ENAJSTI OBLETNICI
ODKAR JE UMRLA NAŠA
LJUBLJENA MAMA

Ana Novak

ki je v Gospodu zaspala
in odšla v večno življenje
dne 15. decembra 1960.

Srčno ljubljena nam mama
odšla prezgodaj ste od nas,
dobra, skrbna ste nam bila,
vdano molimo za Vas.

Zalujoci:

hči ZOFI SELISKAR

sin JOHN

vnukinje CAROL, LORRAINE, CONNIE

vnuk MIKE

pravniki in pravnukinje.

Cleveland, O. 15. decembra 1971.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

WESTCHESTER — BY OWNER
Custom 3 bdrm. faced brk. ranch,
att. gar., spac. cab kit. w-bl. ins
and sep. eat. area. 1½ cer. baths,
for. din. rm., beau. fin. bsmt. Lge
rec. rm., cent. air. \$49,500.
562-0775

(240)